

Sammelband

91

IOAN. CASELI

EPISTOLA,

*Ad magnificum & nobilissimum virum,*THEODORICVM Behr, in
Stelchte/etc. Illustrissimi Ducis Lu-
næburg. Consiliarium præ-
cipuum.

Προγραμματίον.

Τῶν κίχων μάλ' ἐγύθει ἀνάξ. σοφός, αἰνότερον δὲ
ὡς τύχε παιδεύξ κλεινῆ Λεισοπέλας,
παιδί ἢ αὐτὸς ἐὼ φέρπς ὁ Βήρ, ὄλεον
νητρεῖν ὡσπερ πόρη πρῶτα μὲν ἀσεβίης,
εἴτ' ἀλλης σοφίης καλοῖς ἐνὶ γράμμασ' ἀλεισον
ἀντ' βουλατῶν ΗΑΙΟΥ ἔρε ΚΑΣΙΝ.

Ἄλλο.

Pelidæ ad cineres præconem optabat Homerum
Magnus: ad has laudes Ilias ipsa quid est?

M. B.

GOSLARIÆ

Ex officina typographica Joannis Vogdij.

ANNO M. DC. XI.

IOAN. CASELIUS
THEODORICO BEHR

salutem dicit.

Am pridem dare ad te litteras vltro volui, quibus tibi meam in gentem Behriorum obleruantiam testatam facerem: in nobilissimis enim semper habui Behrios: cuius ego generosæ familiæ nonnullos ab annis etiam pluribus noui: non ex opulencia solum, quam plærique mortales suspiciunt, sed ex generis vetustate, quæ singulare decus & certum argumentum virtutis habetur passim gentium: at multo magis ex vestra humanitate & perpetuo erga bonos beneficentiæ studio. Vtrobique eximia laude floretis, tum apud longè abhinc ultra mare sitos in Liuonia Curlandos, tum in his ad Herciniam, & prope Allarim & Visurgim regionibus. Non falsa est nobilitas, quæ fluxerit è diuitijs & potentia, quod hæ sine virtute neque nasci posse videntur, neque propagari: sed verior est nobilitas, quam cultus humanitatis sine fastu, & merita sine herili dominatu commendant: cuiusmodi vestra est, accepta talis

lis à maioribus, ut peculiaris hæreditas, jamq; à
te, generosoq; fratre tuo, I O A N N E B E H R I O,
propagatur & condecoratur. Quæ cum me nõ
fugeret, animaduertit quoq; mihi amicissimus
Martinus Baremius, vir adprimè religiosus, &
multiplici bona doctrina clarus: cumq; se ad
vos obseruãdos convertisset, non solum vestris
laudibus inseruiendum putauit, sed missis ad
nosijs, quæ ipse eleganter ad te & eruditè scri-
pserat, me quoq; eòdem invitare cæpit: ut vos
suspicerem voluit, cum vos antea, ut paucos ve-
stri ordinis, colerem, quod multis quoq; Verdæ
innotuit, idemq; fortè ad vestras aures peruene-
rit: quod spontè facere non detrectarem, non
putaram, tum monente Baremio, negligendum,
sed partim obstabat valetudo, partim tibi im-
portunus esse nolebam, neq; videri alijs, quære-
re quidquam, præter benevolentiam vestram,
qui vobis non nisi animi mei obseruantiam o-
stenderem, unde hoc forte nasceretur boni, vt
studia sapientiæ auctoritate & opibus vestris su-
bleuaretis promptius, & benefaceretis, si vnum
atq; alterum beneficiis ornãdos vobis ostende-
rem: Soleo enim, ipse tenuior, ita esse beneficus,
ut quibus bene fieri cupiam, ex alijs procurem:

A 2 quem.

quemadmodum faciat, cuius riuuli exaruerint,
qui sitientes ad vicini fontem ablegare non re-
ueratur. Faveo enim non solum ingenijs, sed
bono publico maxime: illa enim reip. educan-
da cēseo: neq; minus recte faciat, qui consilium
ad rem, quàm qui opis aliquid conferat. Hoc
cum te virum sapientem quoq; sentire non du-
bitem, nunc demũ aliquid ad te dare ausus fui:
nec hoc scribendi officium differre ulterius de-
bui, proficiscente ad te domestico meo, Henri-
co Vrotelio. Aiebat enim te, cum in patriam ve-
nisset, per homines doctissimos secum de unici
filioli educatione egisse sedulò & liberaliter: ne-
que sibi esse integrum absq; meis litteris, siue te-
stimonio, adire istam educationis prouinciam,
quam iuuenis ab omni parte & haud difficulter
tuebitur, ipse à puero, in patria primũ, & por-
rò in academia Iulia annis quoq; pluribus in lit-
teris ad officium educatus. Huius autem ipse si-
gnum præfert, quo nihil esse censeo verius, mo-
destiam. Operam suã primũ híc egregiè pro-
bavit Græcarum litterarum interpreti Rudol-
pho Diepholdio; cuius parentem, virum doctũ
& industrium, vobis quoq; familiarẽ & carum
fuisse audio: cum & mihi Vrotelius esset satis fa-
milia-

miliaris: apud me vixit ex eo tempore cum
quali doctissimo Conrado Hornejo, simul ut es-
sent dies noctesq; in Græcis Latinisq; omnis ge-
neris scriptoribus. Quod ego iccirco tibi refe-
ro, ut maiori etiam ipsum usui tibi fore, si velis,
intelligas. Non enim dubito, te hominem do-
ctissimum, nō solum versatum in omni genere
litterarum, sed cultissimarum regionū, quas ad-
ieris, peritissimū, vel ipsum legere quotidie, vel
ex alijs sciscitari, q̄ scire aueas. Non minus enim
sapientiæ dediti in hoc genere auari sunt, quā
opum, qui se Pluto, quæ est insania mortalium,
addixerint, quantō p̄stantior est sapientia eiusq;
maior usus, quā cæterarum rerum caducarū
omnium. In hoc genere operam tibi nauare &
possit, & velit, & hero benefico debeat: hæc. n.
studia cum sibi etiam in ista tenui fortuna sum-
psisset, in ijs confirmatus à me fuit: aiebā enim,
qui medio loco vitā agere posset, idq; rectū esse
& tutissimum didicisset, neq; apud animū am-
plius dubitaret, ei deniq; pauca sufficere, nec
de futura necessaria, neq; patronos. Recte igitur
te primum sibi oblatum, apprehendit: quē tu
recte quoq; in clientelam acceperis, eoq; com-
modo tuo, ut auguror, recte uteris. Libet mihi
A 3 adfer-

adferre ex exemplis, quæ in numero plura ha-
beo, unicum, quod leges, ubi vacabit, in Crusia-
de meo, quem tibi cum his litteris censendum
mitto: Adamus enim Crusius eques Megapoli-
tanus, cum jam uxorẽ duxisset, ac præterea ne-
gotia non solum domestica, sed publica quoq;
tractaret, recordans studiorum adolescentiæ,
iuuenem pereruditũ hinc ad se accersuit, cuius
opera plures ille menses domi hoc pacto utere-
tur: etiam se referebat magno studio ad Græcas
litteras: breui quoq; ita proficiebat, ut ipse lege-
ret incomparabilem illum & celebratum à ve-
teribus humanæ vitæ informatorem: Poëtam
dico: itemq; diuinum illum Stagiritam, Qui ge-
nus humanũ ingenio superauit, & omnes Præ-
stinxit stellas, exortus ut ætherius sol: quæ enim
de altero cecinit Lucretius, ad hunc veriũs om-
niq; jure referemus. At verò ego te non doceo,
quid facias, sed quod facis prædico, augurãs si-
mul, quod facturus es, quantum negotia tibi
permittent. Te autem & fratrem tuum in
ordine equestri hoc magis veneror, quò
pauciores sunt vestri similes. Vellem plures
plusquàm primoribus labris degustarent
studia sapientiæ: ita & ipsi commodius san-
ctiusq; viuerent, & plus inseruirent patriæ

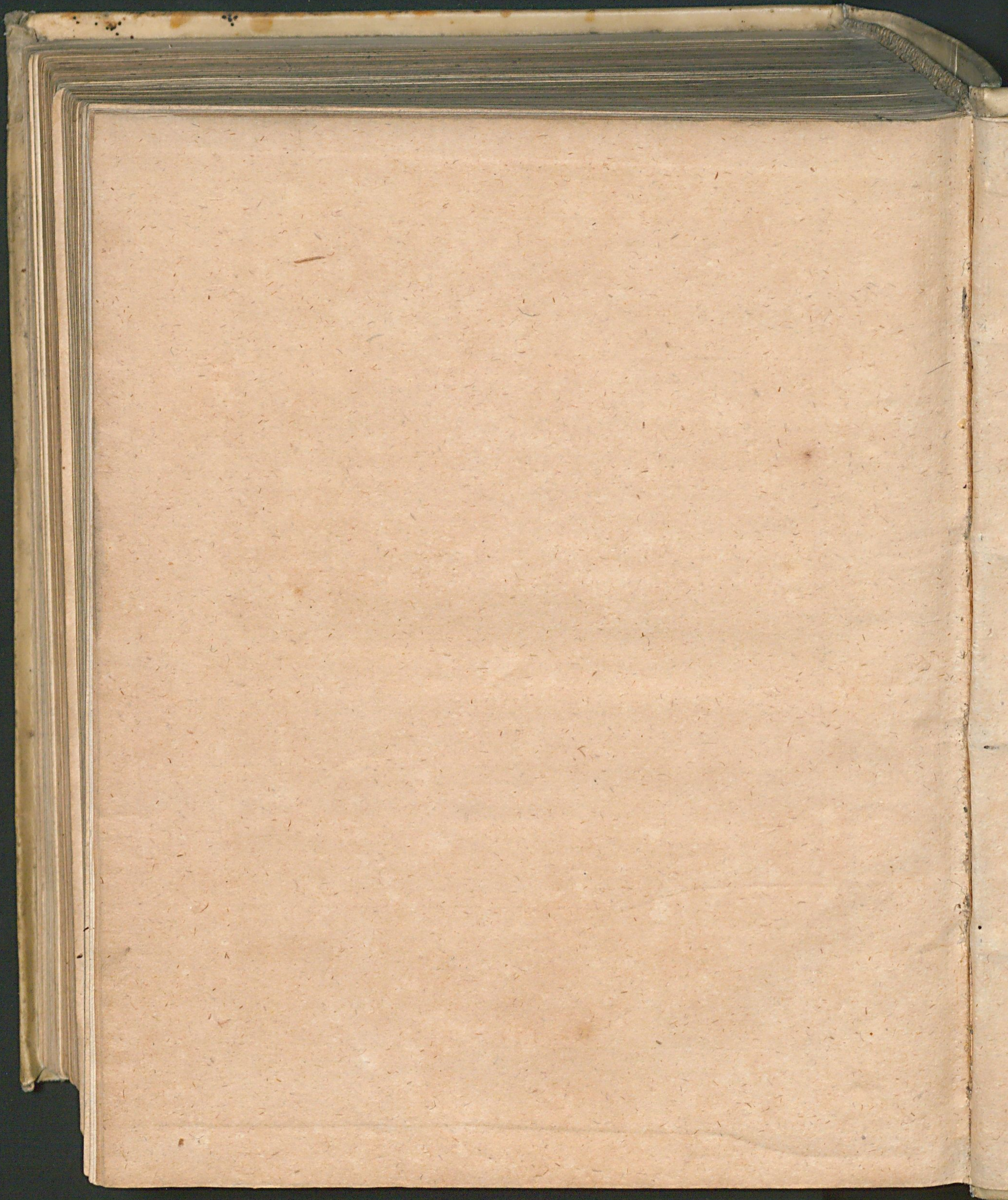
& generi mortalium. Potius maior inuito mihi dolenti querela nascitur, quod oriri video, qui cum attigissent litteras, quibus jam ipsi multum debeant, splendorem tamen & pompas & vitæ delicias rerum veritati & commodo publico non obscure præferunt, etiam injurij in cultores sapientiæ, quibus suum locum negant: quin de ijs amoliendis cogitant, de quibus ornandis consilium caperent rectissime: ex quo perverso instituto nihil boni ominari reip. & posteritati possimus. Vos autem scientiarum, virtutis & publici boni studium & ipsi porro tuebimini, & quemadmodum filios uestros non ad umbras rerum educandos curatis, ita auctores eritis similis consilij viris fortunatis, & quos ab errare animadvertetis, in viam, & exemplo vestro, & optimis rationibus, reuocabitis. Vale. Helmæstadio ex acad. Julia. Kalend. Decembris. Clj lxxxi.

Et generis mortalium, quibus maior inuito mi-
hi dolenti quicquam nascitur, quod cum video,
qui cum stigmata lucet, quibus iam ipse mal-
tum debeant, solent dorem tantum & bonas &
vix delicias totum ventis & commode publi-
co non oblectat praeterit, etiam in ipsi in cul-
tores sapientiae, quibus suum locum negant;
quibus deus amolendis cogitant, de quibus or-
bibus consilium capere rectissime: ex quo
percepto, illud non omnino recipi &
possent potius. Vnde autem sciantur
vires & publici boni studium & ipsi bono
inchoant, & quicquid hodie illis vestros no-
tae amplexum educandos curat, ita ad so-
les curis huius consilij vix fortuna, & quos
ad curare animas dicitur in vitam, & exemplo
vestro, & operis rationibus, tenocabit. V-
l. Helmschadio ex acad. Julia. Kalend. De-
cembris, CXCXI.

HB. 153147

ULB Halle

3

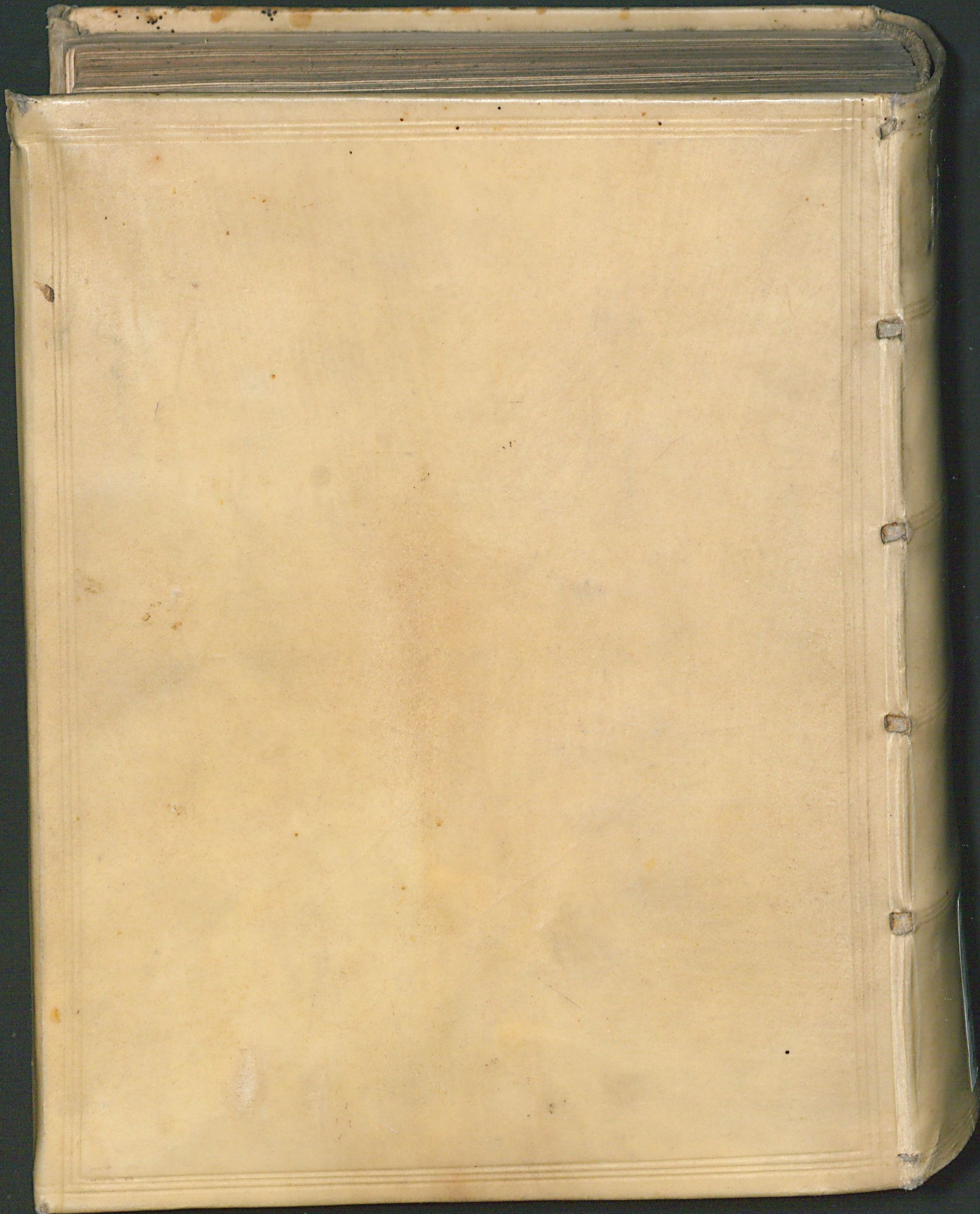
005 134 730

R

UD74

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

CASELI
 O L A,

obilissimum virum,
 I C V M Behr, in
 trissimi Ducis Lu-
 liarium præ-
 im.

ματιον.
 ξοφος, αινότερον δε
 λεινδ Λεισοτέλας,
 βήειθ, ὄλθον
 τα μη δισεβίης,
 ράμμασ' αλεισον
 γ ὄρε ΚΑΣΙΝ.

optabat Homerum
 es Ilias ipsa quid est?
 M. B.

ARIAE
 ica Joannis Vogdij.
 M. DC. XI.

